

Megjelenik ez a lap hetenkint kétszer csütörtökön és vasárnap.

Á r a :

Egész évre . . . 6 ft. — kr.

Félévre 3 ft. — kr.

Negyedévre . . . 1 ft. 50 kr.

A szerkesztő szállása:

Színház-utca 404. szám.

NEMERE.

Politikai, közgazdasági és társadalmi lap.

Hirdetési díj:

4 hasábos garmond sorért, vagy annak helyéért 4 kr. (1—10 sornyi hirdetés ára mindig 40 kr.) — Bélyegdíj minden ígatáskor 30 kr. — Nagyobb hirdetéseknek alku szerint. — Hirdetések fölvetnek a szerkesztőségnek.

Brassó, 1872, márcz. 13.

Az „Albina“ hoz az „Alföld“ című lapnak 38-ik számából egy cikket, a mely a románokat általán, a romániaikat pedig különös képen a lehető legnagyobb mértékben lealacsonyítani igyekszik; ugyanezt a „Gazetta“ is fölhasználta a maga nemes czéljaira.

Nevezett cikknek írója a felett, hogy Romániában a zsidók üldözéseknek voltak kitéve, rengeteg mérget fű, és miután ezen mérgebe tollát bele mártotta, neki fekszik, és a románokat a pszichológusnak legválogatottabb szavaival halmozza el.

Az országot Europa háztartásában a szemét dombnak nevezi, a népet magát gyáva, piszok, hitványnak; annak vezetőit tolvajok főnökeinek tünteti fel, szóval az írónak hatalmában álló piszkos kifejezésekkel utálatot és gyűlöletet kíván a románok ellen kelteni.

Minden ezen cikkben tartalmazott szemtelen kitélt nem kívánunk ismételni, mert szégyennek tartjuk, hogy azokhoz hasonlókat magyar lapban lehessen olvasni.

A zsidó-üldözéseket mi is helytelen dolognak tartjuk; de koránt sem kívánjuk azt az egész román nemzetnek hibául feltudni. Ilyenmü rendtelenségek nem csak Romániában, és nem csak románok között, hanem másutt és más nemzeteknél is fordultak elő; de azért senkinek sem jutott eszébe, azon más országokról és más nemzetekről oly aljas ítéletet hozni, mint ezt az „Alföld“ cikkírója a románokkal szemben jónak látta.

Hogy Romániában a miveltség nem áll a legmagassabb fokon, és hogy az ottani rendet mintaszerűnek nevezni nem lehet, azt mindnyájan igen jól tudjuk; hanem hát hol keressük ama magas fokát a miveltségnek és példáját a rendnek, a midőn a világ legmiveltőbb nemzetei mint communisták mindent petroleum lángba, vérbe és porba akarnak borítani; a midőn Europa szívében a mindent megsemmisítő internationalétól rettegnek.

Romániában hasonló esetek még nem fordultak elő, és talán legkésőbbre ottan fognak előfordulni.

A mi a zsidó-üldözéseket illeti pediglen, úgy tudjuk, hogy azokban románok legkevésbé vettek részt, hanem azok épen nem román, hanem más fajú csöcselék nép által hozattak színre.

A mennyire mi Romániát és a románokat ismerjük, — (és hisszük, hogy azokkal ismeretesebbek vagyunk mint az Alföld cikkírója), azt mondhatjuk, miszerint sajnálatra méltó dolog, hogy egy oly szép és áldott ország, mint Romania, századok óta idegen hatalmak érdekeinek küzdőhelye, maig sem tudott teljes önállóságra jutni; és sajnáljuk továbbá, hogy a minden jó és nemes iránt fogékony román nemzet a Kárpátokon túl az idők megszámlálhatatlan hosszú során keresztül oly sanyaru körülményekkel kellett küzdjön, a melyek nem engedték, hogy tehetségeit eréjéhez képest kifejtsé.

Mi bizunk Romania jobb jövőjében, és hisszük, hogy a sors ezen kis ország iránt jövőre nem lesz a multhoz hasonló mostoha.

Nagy megelégedéssel tapasztaltuk, hogy román polgártársaink, dacára annak, hogy némely román lapok az Alföld idézett ítélen cikkét egyenesen a magyarok elleni lázításra akarták felhasználni, — azt a legnagyobb higgadsággal fogadták, és egy éretlen, igen valószínűleg nem is magyar nemzetiségű újságírónak eszeveszett írka — firkáját, nem kívánták a magyar nemzetnek feltudni.

A Deákpárt megállapodásait az ellenzékkel szemben — Lónyai gróf a belügyminiszterrel együtt közölte e hó 8-ikán tartott értekezleten, hol a szélsőbal vezérfiai is jelen voltak.

Az értekezlet hamar ért véget. A ministerek előadták, hogy a párt az ajánlott ugynevezett compromissumot, mely a választási törvény olyképeni kiterjesztéséből, hogy az tulajdonképen az általános szavazatjogot decretálá, valamint az öt évi mandatumok elejtéséből áll, nem fogadhatja el, s az ellenzék belátására bizza a további teendőket.

Ezután az ellenzék tartott értekezletet, s mint a mai lapok jelentik, azt határozta, hogy követni fogja eddigi eljárását.

Pest 1872 márczius 9-én.

(Eredeti tudósítás.)

A balközép országos értekezletéről lapunknak egy baloldali barátjától kapjuk a következő értesítést:

„Az ország különböző vidékeiről két ezernél több ellenzéki küldött jelent meg a redout nagytermében, nyilatkozni az ellenzék által követett s követendő eljárás felett.

Ghyeczy Kálmán elnöknek választatván, szót emel Tisza Kálmán.

Kiindulási pontja az, miszerint államiságunk biztosítására, a szellemi és anyagi haladás feltételeinek megszerzésén kívül, önálló magyar hadsereg, független pénzügy elkerülhetlen szükséges, mint a mely nélküli nincs állam, nincs önállóság.“

Tisza Kálmán állítá, hogy az országgyűlési ellenzék volt és fog a szabadelvű haladás, a reformok létesítője maradni.

A közjogi alapra nézve erélyesen jelezé, hogy a közös ügyek fennálló módon lett rendezése negatívja Magyarország államiságának; ország, melynek hadserege nincs, s pénzügye idegen befolyás alatt van, önállónak nem mondható. Olyan, mint a gondnokság alatti, kinek szabad dolgozni s vagyonnal birnia, de tetteinek nem ura, s az övé felett más disponál.

Mert ezt tudjuk, s mivel magunkra nézve rosznak tartjuk: hazafiai kötelesség teljesítésnek mondható-e a belenyugvás?!

Mi is dualismust akarunk s az uralkodó ház közöségéből folyó kapocs fenntartását, de ezt rendezni úgy, hogy egyik állam érdeke a másiknak alárendelve ne legyen! —

Megváltoztatni a káros feltételeket idő és alkalomszerűleg, törvényes módon, a külbéke megháborítása, a belesend felzavarása nélkül.

Törökviszünk célja ez; de nem minden áron, hanem a létező jó biztosítása mellett, s a kedvező helyzet veszélyeztetése nélkül!

Ezen jelszót kell zászlónkra felírni, szemünket, habár távolban ez irányra függeszteni, mert a mely perczben megszűnt ily párt létezni, Magyarországon nem a szabadság, de az állam eszméje is elenyészett!

Állam nélkül minék a szabadság? szabadság nélkül képzelhetni e reformot? tehát a reformpárt mi vagyunk s a szabadelvűség csak e zászló alatt diadalmaszkodhatik!

Ily érzelem vonult végig az értekezlet tagjain s a lelkesedés, mely ezen irányt éljenzéssel fogadá egyuttal helyeslése vala a balközép követett magatartásának.

Az új párt alakulási mozgalmakkal szembe fényesebb elégtételt Tisza-Ghyeczy párt nem is reménylhetett.

Elfogadtatott a Tisza által előterjesztett indítvány a baloldali párt országos szervezetére nézve.

Elve: a vidéki szabad tevékenység fenntartásával ezen széljel szort, de önálló elemeket, mint egy kapocs által a központi választmányban összetartani.

Bizottság választatott: a központi, végrehajtó, s a kerületi választmány tagjainak kiszemelése. — Az eredmény holnap fog betérjesztetni a valóságos pártértekezlet elé.

Kérvényt ir alá az értekezlet minden tagja, az országgyűléshez a jelenleg tárgyalás alatt levő választási törvény visszavetése iránt.

Holnap az országos párt értekezlete a vigarda, másik nagyobb termében lesz; azután két helyiségben társas ebéd.

Háromszékről Künnle József, Horváth Ignác honv. ezredes, Csernátoni Lajos, Bakcsi Ferencz, Pócsa Ferencz, Nagy Samu, Kovács István, D. Veres Gyula vannak jelen.

Magyar képviselőház.

A képviselőházban e hó 5-ikétől kezdve scandalum-scandalumra következik. Ha az ülésezések tovább is így folynak, akkor Magyarországon a parlamentarizmus közneveltség és megbotránykozás tárgya fog lenni ma-holnap.

A szélsőbal kimondotta, hogy a választási törvényjavaslatnak törvényerőre emelését minden lehető módon megakadályozza; megis kezdette működését és most ahhoz minden kigondolható factióval ragaszkodik.

E hó 6-ikán tartott ülés nagyobb részt az ülések tartama fölötti zajos vitákkal folyt le. Miután az elnök bejelenté Gonda László halálát, Lónyai gróf indítványozá, hogy a temetés miatt a mai ülés d. u. 2 óráig tartson, s öt óraker utra megnyitassék. Ezt kivált a szélső-baliai elleneztek s midőn az elnök feltevé a kérdést, hogy két ülés legyen-e ma, névszerinti szavazást kértek; az elnök hirtelen kimondván a végzést, hogy a többség a kettős ülés mellett van, éktelen zsvaj támadt, hogy az elnök nem helyesen járt el s nem volt joga a névszerinti szavazást megtagadni. A lárma o miatt oly fokra ért, hogy az elnök öt perczre felfüggeszté az ülést. Az ülések további tartamát illetőleg az lett a végzés, hogy jövőre ne legyenek kiszabva az ülések órái, hanem ennek meghatározása az elnökségre bizassék.

E hosszas incidens után következett a beadványok előterjesztése.

Lónyai Menyhért gróf miniszterelnök törvjavaslatot nyujt be az összes miniszterium nevében a képviselői mandatum meghosszabbítására vonatkozólag. A javaslat 1 §-a így hangzik: A képviselők 5 évig tartandó egy országgyűlésre és ezen országgyűlés mind az 5 évi üléseire választatnak.

Ezután Tóth Vilmos belügyminiszter bemutatja az incompatibilitási tvjavaslatot, mely így hangzik:

Törvényjavaslat.

a képv. megbízás és a közhivatal összeférhetlenségéről.

1. §. Állami, törvényhatósági vagy községi hivatalnok, ugyszintén a ki évi rendes fizetéssel járó állami, törvényhatósági vagy községi alkalmazásban van, habár nyagdíjra nincs is igénye, egyszersmind országgyűlési képviselő nem lehet. —

Köteles ennél fogva az ily hivatalos személy, ha képviselővé választatik, a végleges igazolást követő 6 nap alatt a képviselői megbízás vagy hivatal közt választani, különben a megbízás megszüntnek tekintetik.

E választás a képviselőház elnökéhez a fennmeghatározott határidő alatt benyújtandó nyilatkozatban jelentendő ki.

2. §. Az első §. határozata alá nem esnek: 1. A ministerek és államtitkárok. 2. A Buda-Pesten székelő miniszteriumoknak a fogalmazó szakhoz tartozó hivatalnokai. (Hosszas derűtség a baloldalon.) 3. Egyetemi, műegyetemi jogakadémiai rendes rendkívüli s magántanárok. 4. Az országos intézetek igazgatói s a buda-pesti közmunkatanács elnöke. 6. A fővárosban székelő municipalis tisztviselők. A két első pont alatt érintett hivatalok, ha viselőik a képviselői házban ülnek, általános miniszterváltozás esetén megürülteknek tekintetnek.

3. §. A második szakasz 2. pontja alá eső és a képviselő házban ülő hivatalnokok összes száma a képviselő ház összes tagjainak 5%-át felül nem haladhatja.

Ha az általános választások alkalmával több választatik meg, akkor közülök annyi, a hányval a megválasztottak száma a fenn meghatározott arányt felülhaladja a képviselőház elnöke által kisoroltatik.

Márczius 7-én.

Helfy Ignác személyes kérdésben kér szót. A tegnapi ülés végén ugyanis ugymond — Zsedényi Ede oly kifejezéssel élt, melyre lehetetlen megjegyzést nem tennie. Ő ugyanis azt mondotta, hogy a szélsőbal „indiscretiót“ követett el. (Nagy Zaj. Felkiáltások: ez nem személyes kérdés!)

Elnök figyelmezteti Helfyt, hogy akkor, midőn Zse-

dényi azon kifejezést használta, az ülés már el volt osztva. —

Helfy Ignác kijelenti, hogy megnyugszik az elnök ezen nyilatkozatában, ha a ház azon kifejezést nem mondottnak tekinti. (Zajos felkiáltások: Soha! nagy ingerültség és zaj. A szélsőbalról többen szót kérnek.)

Zsedényi Ede (Halljuk! Halljuk!) kijelenti, hogy ő akkor, midőn az elnök székét elhagyta, csak ugyan használta a szélsőbal ellen e kifejezést: indiscretio; mert azon modor jellemzésére, melyet a szélsőbal tanusit nem talált a magyar nyelvben parlamentáris kifejezést, s így azt a francziában kellett keresnie. (Zajos felkiáltások a szélső balról: Még ismétli is! Ez már nyílt ülésben történt! Jobbfelől élénk helyeslés.) Szólt azt hiszi, hogy az általa használt kifejezés nem inparlamentaris, főleg akkor, midőn a szélsőbal nyíltan kimondja, hogy erőszakot akar használni. (Élénk helyeslés jobbról. Nagy zaj és ellenmondások balról. Deáky Lajos, Helfy Ignác és Kállay a szélsőbalról általános izgatottság közepette egyszerre beszélnek.)

Elnök kijelenti, hogy ha a ház, a házszabályok értelmében őt nem istápolja, kénytelen leend helyét erősebb karoknak átengedni. Azonban most kéri a házat, hogy a keserű kénytelenségtől, melyet meg nem érdemelt, s melyért sokan kárhozható s megróni fognak, — mentse fel őt.

Ezzel az incidens befejezve lévén feltételek a kérdés vajjon a központi bizottság határozata elfogadtatik e vagy nem, melyre névszerint történik a szavazás.

A szavazás eredménye az lön, hogy a javaslat 169 szavazattal 118 ellenében elfogadtatik.

Ezután elnök felhívja a házat, hogy a napirend megállapítását vegye tanácskozás alá.

Zsedényi Ede indítványozza, hogy a választási törvényjavaslat után azonnal az országgyűlésnek öt évi tartamáról s az incompatibilitásról szóló javaslatokat vegye tárgyalás alá azon javaslattal együtt, melyet akár a belügyminiszter, akár Irányi a választásoknál előforduló vesztegetések tárgyában beadni készül. Ezek után következnek a fővárosok rendezéséről szóló törvényjavaslat, s azután mindazon tárgyak, melyek iránt a központi bizottság jelentései már készek, különösen pedig a telepítvényesekről szóló főrendi üzenet, s a kolozsvári egyetemről szóló törvényjavaslat.

Csanády nem ossza Zsedényi indítványát, mert hiszi, hogy vannak régebben beadott fontos tárgyak, melyek azt megelőzik. Ilyen a kir. kisebb haszonvételekről szóló javaslat, melynek tárgyalását szóló elengedhetlennek találja.

Simonyi Ernő államesinynek tartaná ha a tárgyalások a Zsedényi indítványa szerint történének, mert szerinte egész politikánk most egyébből sem áll, mint „gscheftelés“-ből.

Elnök elősorolja a teendőket, melyeknek tárgyalása mindjárt a budget tárgyalás befejezése után ki lön tűzve.

Lónyay Menyhért gróf miniszterelnök hosszas beszédben mondja el nézeteit a napirendre felveendő tárgyak sorára nézve. Mindenek előtt három tárgyat kér a háztól az osztályok tanácskozására kitűzni — t. i. az az országgyűlés öt évi tartamáról, az incompatibilitásról és a főváros rendezéséről szóló törvényjavaslatot.

Felhívja az ellenzőket, hogy használják fel az időt, ne vesztegessék el huzavonással, és ne akadályozzák a legszükségesebb törvényjavaslatok keresztül vitelét. Felhívja a legszükségesebbeket melyek a parlament méltóságához illő tárgyalások mellett még elintézhettek. Ilyenek: a telepítvényi javaslat, a kolozsvári egyetem, az osztrák magyar Lloyd nevű gőzhajózási társulat tengeri posta szállítása iránt kötött szerződés becikkelyezése, a Ludoviceumra vonatkozó javaslat tárgyalása stb.

Helfy Ignác mindezeket csak úgy véli keresztülvihetőknak, hogy ha a miniszterium a képviselői megbízatásnak az öt évre való meghosszabbításáról szóló tvjavaslatot visszavonja. Tisza Kálmán szintén ezt kívánja.

Majoros István hosszas beszédét azzal végzi, vajha a jobboldal belátna azt, hogy ne az önérdék és ne a párt-érdekkért küzdjön, hanem az ország, a lakosság és a nemzet felvirágoztatására terjesszen elő törvényjavaslatokat, és ne a jogfosztás legyen mindennapi kenyerük. (Nagy zaj, felkiáltások jobbfelől. Rendre! Elnök csenget.)

Elnök: A képviselő ur oly kifejezésekkel él, melyeket szó nélkül nem hagyhatok; egy egész párt a magán-érdek istápolásával, sógorság és atyafiság miatti kedvezéssel vádolatik. A képviselő urat ezen kifejezéseért rendre utasítom. (Zajos helyeslés jobbfelől. Nagy mozgás a szélső baloldalon.)

Majoros István: Én csak a napirendhez szóltam, és tagadom . . . (folyton növekedő zaj miatt a szónok nem érthető. Elnök csenget.)

Elnök: (Székében felállva.) Mondon, én rendre utasítom a képv. urat, és most felszólítom a szabályok értelmében, hogy magyarázza meg szavait. (Zajos helyeslés jobbfelől.)

Majoros István: Szavaimat vissza nem vonom. Azt

mondottam, hogy felépitettek vasutak és felállítottak vállalatok, melyek egyes családoknak és egyes consortiumoknak kedveznek. Ezt mondtam előbb és ezt most ismétlem. (Mozgás jobbfelől. Felkiáltások: Rendre!) Kamatbiztosítással látta el az ország ezen vasutakat, melyek kárára vannak az államnak és az adózó népnek. (Zajos felkiáltások a szélsőbalon! Ugy van! Igaz!)

Elnök: elkéri a gyorsírói jegyzést, felolvassa azt, melyben teljesen az áll a mit az elnök értett. Kéri Majorost, magyarázza meg szavait.

Majoros István: Én nem vonom vissza szavaimat, a mi fel volt olvasva, azt mondtam, hogy a kormány ily napirenden levő visszaéléseket követ el és ekkép a polgárok jogait fosztogatja. (Felkiáltások jobb felől: Rendre! Rendre! Nagy zaj.) Hisz csaknem naponta elmondtuk ezeket, s talán csak nem bűn, nem véték azt elmondani, a mi napnál világosabb? (Zaj.)

Elnök: Ezt méltóztatott mondani: (Olvasza a gyorsírói jegyzetet.) „Az ország, a lakosság és a nemzet felvirágoztatására terjesszen elő tvjavaslatokat és ne fosztogasson legyen mindennapi kenyerük.“ (Mozgás jobbfelől.)

Én azért a t. képviselő urat rendre utasítottam. (Élénk helyeslés jobbfelől.) (Felkiáltások szélsőbal felől. Nincs joga, nagy zaj.)

Kérem a t. házat, méltóztatásuk nyilatkozni az iránt, vajjon az én rendreutasításom alapos-e vagy nem? (Felkiáltások jobb felől: Igen! bal felől: Nem! A jobb oldal felemelkedik ülő helyéről.) Intem a képviselő urat, hogy ne folytassa sértegetéseit.

Majoros István: Határozottan azt mondtam, a mit többen előttem elmondottak. (Zaj jobb felől.) A „jogfosztás“ kifejezése miatt utasított engem rendre az elnök ur, és az obligat többség neki igazat adott. (Zaj jobb felől. Felkiáltások: Rendre! Rendre! El kell vonni tőle a szót.)

Elnök: Én kértem a t. házat, vajjon a ház méltóságával megegyezik e ily beszéd, vagy nem? (Felkiáltások jobb felől: Nem! Nem! A korezmába való! El kell tőle vonni a szót. Zaj balfelől.) Vajjon az alkotmányos szabadság és parlamentaris rendszernek előmozdítására és megerősítésére szolgál-e az oly beszéd, melyet a képviselő urtól hallunk? (Felkiáltások jobbfelől: Nem! Nem! Nagy zaj. Hosszas élénk ingerültség.) Én a képviselő urat kétszer rendreutasítottam, és most újlag kérem ne méltóztatásuk illetéknépen folytatni, mert különben kénytelen leszek a házat felkérni, hogy a szót vegye el tőle. (Élénk helyeslés jobbról. Ellenmondás balfelől. Nagy zaj.)

Majoros István: En ugy sem kívánok tovább szólni, nem csak azért, mert a rendreutasításnak helyét látta a t. elnök ur, s mert azon része a többségnek, a mely nagyon szívesen felállt, a rendreutasítás mellett szavazott, hanem azért, mert ugy is bevégeztem volna beszédemet (mozgás), ha elnök ur nem is utasít rendre.

Ezután Lónyay Menyhért gróf miniszterelnök a a leghatározottabban visszautasítja Majoros István állításait, miket egyszersmind rágalomnak nyilvánít.

Vidliczkay József óvást jelent ki az elnök eljárása ellen.

Izzel az ülés 2 óraker véget ért, míg d. u. 5 óraker újból megnyitott. Ez esti ülés a leghaszontalanabb vitákkal telve — tartott hajnali 1¼ óráig, és akkor teljes eredmény nélkül eloszlott.

Márcz. 8.

Ezen ülés alatt fenyegetődszések hallatszottak a forradalomról. A zaj, az elkeseredés leirhatlan. A kedélyek ugy voltak hangolva, mintha csak ugyan a forradalom előestéjén állanának.

A jobboldal hámulatos, csodás hidegvérúséget, pártfegyelmet tanusított.

Ilyen előzmények után lázas érdekeltséggel várta mindenki e hó 8-ikán a képviselőházi ülés megnyitását. Mindenki várta, hogy ismétlődni fognak-e az az ellőtti éj botrányos jelenetei. Az érdekeltség annál nagyobb volt, mert tudták, hogy a miniszterek tanácskozást tartottak: mi tevők legyenek az ellenzék által véglatre vitt helyzettel szemközt.

Lázás feszültséggel várták a dolgok további fejlődését, de az elnök azt indítványozta, hogy az ülés zárttá váljék, mit egyhangulag elfogadtak.

Az ülést megelőzőleg minisztertanács tartatott, azután a miniszterek az ellenzék több tagjával a képviselőházban értekeztek az ellenzék által ajánlott compromissum tárgyában, de semmi eredményre sem jutottak.

Marcius 9-én.

A kormány és ellenzék közti egyezkedésnek, a további tárgyalásokra nézve nem lett eredménye. Az ellenzék azt az ajánlatot tette, hogy a választási törvények megváltoztatása és a többi fontos javaslat: mint a főváros rendezése, a kolozsvári egyetem és ludoviceum ügye stb. parallel tárgyalatassanak, amaz délelőtt, emezek délután; a kormány nem fogadta el az ajánlatot, mert mindenekelőtt a választási törvényjavaslatok tárgyalását akarja keresztül-

vinni. Az elenzék folytatja taktikáját: hogy minden felmerülő tárgyhöz minél számosaaban szóljanak.

Ez ülést is a tanusított taktika szerint járatják le; végnélküli interpellatiók s hosszas beszédek töltötték be az ülést tíz órától három óráig, s a tulajdonképi napirendre újból nem került sor. Beszélnek az országgyűlésnek azonnali feloszlásáról.

Az éji ülést az „Ellenőr“ így írja le:

(Éji kép az országgyűlésből.) Az éjjeli ülés oly sajtáságos képet nyújtott, melyet nem egyhamar feled el, a ki jelen volt. A gázlángokat meggyújtották, az elnöki emelvényre, a jegyzők, gyorsírók s miniszterek elé lámpákat és gyertyákat tettek. A karzatok tömve, képviselői padok tömve. A bejáratnál örködő drabantok perczről perczre jobban meghajták fejüket a ránehezülő súly alatt, s végre csöndesen bóbiskálnak. A gyorsírók le-föl futkosnak, s rázzák zsidbadt kezeiket.

A gázlángok csakhamar átfűtik a termet, s a képviselők egy része a folyosókra, a buffetbe menekül. Van nem sokára jótvágy és szivarozás. A terem rekedt, gőzös atmospherával telik meg, s a gyertyák, lámpák oly szomorun égnek, hogy csanádi Szontágh Pál méltán hasonlítja a siralomházi gyertyákhoz.

A t. ház őrszemei egymás után váltogatják föl egymást. Somssichot követi Perczel, Perczelt Bánó. A nem őrszemek küzdenek, míg végre leszegezik tulajdonosaikat a padra s a képviselői szék madraczeczá válik. Jobboldalon négyen-ötön alusznaq egy csomóban. Prileszky Tádé magyarázza, hogy ez Angliában is így szokás.

A ház asztalára szegzett óra minden negyed órában csendül, mint a hajókon, csak hogy egyet egyet. Már 11 óra! Vidliczkay beszél. A t. ház egy része kimegy a folyosókra. Ha az a rész kimegy, kimegy a másik rész is, s akkor aztán az ármányosok arra kéri az elnököt, hogy számlálja meg a jelenlevőket, mert nincsenek százan. A távir dai csengettyű elnöki nyomására azonban rögtön megtelik a jobboldal. Lehet tovább beszélni. Ezt ismétlik többször, de hasztalan.

Kettős feladat vár itt megoldásra. Ki nem lesz álmos? És ki tud tovább beszélni. A jobboldal igen előzékeny, szívesen megengedi a beszédet. Halljuk, Halljuk!

Már éjfél van, Vidliczkay beszél.

Kissé megritkul a karzat, s egyre sűrűsödik a levegő. Azokat a lyukakat, melyeknek szelelő a neve kinyitogatják.

Vannak öreg urak, kik 9 óraker már ágyban pihennek. Vannak gyöngékedők, kik a fontos alkalom miatt daczolnak az orvosi intésekkel. Hanem azért megállja helyét mindenik.

A miniszterek jönnek mennek. A folyosókon tanácskozásokat tartanak. A buffetben tolongás van. A ház szolgálai összebúgnak, hogy fizetés felemelést kérnek. Bobory a rabszolgotartók humánus bánásmódját emlegeti.

Németh Albert küzd. Valóban küzd. Ő magáévá tette gr. Szapáry Gyulának az ülés meghosszabbítására benyújtott indítványát, melyet amaz visszavett. Gyöngékedő beteges most, de mint indítványozónak jelen kell lennie. Egy plaidból övet köt derekára, s folyton orvosságot használ.

A folyosókon fenyegetőznek, hogy ez az ülés délig tart. Ha pedig addig is beszélnek, eloszlattják az országgyűlést. Ifju Pulszky Ágost a gyorsírókat rémiti, hogy innen ugyan ki nem szabadulnak. — „Mi a patvar?“ — mondják neki.

Már éjfél után 1 óra s Vidiczkay beszél.

Ebben az ülésben nem a fő, hogy mit beszélnek, hanem hogy mennyit. Dobsa Lajos jól kifejti a mai manőver elméletét. Itt nem áll az, hogy hallgatni arany. Beszélni! ez az arany. Aztán ezt az aranyat be kell váltani apró pénzre. Az idő pedig pénz, s most időre van szükség.

Csanády Sándor bizonyos lovaglásról beszél. Ráfogják, hogy ő az 50 es években a császár bihari körutja alkalmával mellette lovagolt. Ez személyes kérdés. T. ház! én soha életemben sem lovagoltam.

A miniszterek 8-ikszor, 10-ikszor jönnek be. A gyertyák már csaknem egészen leégtek. De a beszéd még mindig foly. A két tábor farkasszemét néz egymással, álmosan az igaz, de mégis előrelátásból.

Az éj hőse Vidliczkay. Csupán szeretetreméltóság volt, midőn arra hivatkozott, hogy ő soha sem szokta a ház türelmét igénybe venni. Az igaz, hogy már elmúlt 10 óra, midőn ezt mondta, de az is igaz, hogy még egy óraker beszélt. Két kötettel gazdagabb lesz a ház naplója. Az elnök Bányó néhányszor intette, hogy a tárgyhöz szóljon. Vidliczkay erre zavarba jött, hogy az egy legény-nyel dolgozó mesterember helyzetét kezdte fejtegetni. Az elnök ismét figyelmezteti. Ujabb zavar. Szónoknak ugy tetszik tehát, hogy a bankkérdésről kell beszélnie. Ujabb elnöki figyelmeztetés. Igaz! Az egy segéddel dolgozó mesteremberek. . . Elnök csönget és újra figyelmezteti. „Tisz-

t. h. ház, legyünk nyugodt és hidegvérűek, mert a higgadt tárgyalás vezet kölcsönös meggyőződéshez és capacitáláshoz. Lássuk csak mi az a higgadság. Higgadság többféle van. Van a többi közt financier higgadság". . .

A jobboldal törtet ki. Csakhogy megint vissza távira tozza őket az elnök, mert meg kell olvasni a házat.

"Tisztelt ház! Valami olyat fogok mondani, a mit nem szívesen hallgatnak. (Tessék.) Valami olyat mondok, a mi kellemetlen lesz. (Oh tessék.) Valami olyat mondok, a mit sértésnek fognak venni. (Nem, nem! Csak tessék.) Önök jogfosztók! Ugy-e, hogy ez sértés? (Oh dehogy!) Nem? Engedjék tehát kijelentem, hogy ez nagy haladás — reggel óta."

Lónyay 11 órákor kimenekült, s visszajött fél egyre. Ekkor összezsépta kezét, s úgy ült bele a bársony székbe, mintha egyetlen tövis sem volna abban. Még mindig Vidliczkay beszélt.

Németh Albertnek pedig volt mit hallgatni a Szapary gróftól átvett indítványért. Pártja erősen ostromolta, hogy kaczerkodik a jobboldallal.

Vidliczkay után, ki a jobboldal éjféli rémjé volt, a miniszterelnök meghatva kérte a házat, hogy térjen már napirendre. Nem lehet, még sok névszerinti szavazás van addig. —

A jobboldali padokon perczről perczre több fej hanyatlik. A baloldaltól pedig mindig több és több szónok iratja föl magát Németh Albert ellen.

Már elmúlt 1 óra. Már másnap van. Bánó József a házszabályokkal szorongatják, hogy mára nem volt egybehiva ülés.

Lónyay hozzá megy és oda sug neki valamit.

Erre Bánó kihirdeti, hogy vége az ülésnek.

A „Nemere“ eredeti távirata.

Feladatott Pesten márcz. 13. d. e. 9 órákor.
Érkezett 14. 7 órákor.

A baloldali országos értekezlet eloszlott; nem értekezett, csak tüntetett szélsőbali szellemben.

A parlamentben foly a vita az ülések tartama és a napirend felett.

A Deákpárt nem tágit.

A parlament feloszlatásáról nincs szó.

V e g y e s.

(Egy asszony a hadseregek ellen.) A „Köln. Ztg.“-nak írják Párisból: Egy bizonyos Engelson nevű asszony Franciaországból kiutasított. Ez tudniillik feltalálta a módot, melylyel az általános béke létesíthető, és ezt egy körlevélben tudomásra hozta a francia hadseregnek. „Én akarom, mondja e levélben, hogy ti ne ontsátok véreketek egy illúzióért. Vessétek el fegyvereiteket és ragadjátok meg az ekét! Mely kard fog meztelen mellettek ellen irányulni? Mely kard fogja a meztelenségében oly szép Franciaországot megérinteni? stb. Egyszersmind felszólítja a katonákat, hogy közöljék vele nézeteiket eszméje fölül. E körlevél bosszuságot keltett a katonai körökben és szerzője kiutasított, sőt Mac-Mahon tábornagy, a versaillesi hadsereg főparancsnoka, szükségesnek tartotta e tulajdonképen nevetséges ügyben az alatta álló tábornokokhoz egy köriratot intézni, mely következőleg hangzik: „Kedves tábornok! Tudomásomra hozatott, hogy Engelson-nal aláírt, és 24-ike évfordulóján közzétett körleveleket tartalmazó csomagok küldettek a posta útján a versaillesi hadsereg minden zászlóalj 1. századbeli őrmestereinek. Noha a csomag legnagyobb része a századbeli tisztetekhez beszolgált, hogy megsemmisíthessék, mégis arra kérem, hogy tegyen intézkedéseket, miszerint politikai jellegű nyomtatványok szétosztása a parancsnoksága alatt álló csapatoknál megakadályoztassék. Fogadjon stb. Mac-Mahon.“ Duboisson nyomdász, ki a körleveleket nyomtatta perbe fogatott.

(Lengyelországban) nem hirdették ki a pápai csalhatlanság dogmáját, ennél fogva azt sem a tanári, sem a szószékről nem szabad terjeszteni. Varsóban egy pár lelkes nem rég e tilalam ellenére is propagandát csinált a pápának s büntetésekképpen elmozdították állásukról.

(A Heti Kronika) új alakot és új szerkesztőséget nyert. A lap vezetését Brody Zsigmond, a Pesti Napló belmunkatása vette át, mint tulajdonos. A változás csak is előnyére válhat a lapnak; mindjárt az első szám magvas szerkesztői program czikkét közöl, a további hasábkokon pedig találkozunk egy Horváth Lajos, Falk Miksa, Kemény Gábor, Pulszky Ferencz satb. névvel. A lap két

tömött iven szerdánként jelenik meg s előfizetési ára egész évre 6 frt. A kiadó-hivatal Pesten József tér 6. szám alatt van. Ajánljuk t. olvasóink figyelmébe.

(Amerikában) egy új vallás-felekezet keletkezett, melyről Darwin elismerőleg s akként nyilatkozott, hogy a „szabad-vallás“ (ez az új felekezet neve) elvei az ő elveivel teljesen megegyeznek. A „szabad vallás“ sarkalatos czikkei ezek: A szabadság suprematiája minden kormányzati ügyben, a tudomány fölénye a vallási dolgok fölött az erkölcs s a jólét felé, ugy az emberek egymáshoz való viszonyában; az egyház magán-intézménynek tekintetik, a biblia más könyvekkel s Krisztus más emberekkel egyenlővé tétetik; a hittekinélyek; a kereszténység alapjának szétválása; a kereszténység a szabadság, tudomány s civilizáció ellensége. A „szabad vallás“ további célja az általános köztársaság s az elnyomott osztályok sorsának socialis javítása.

(Az osztrák) kereskedelmiminiszterium megengedé, hogy oly képzett nők is tehessenek posta szolgálatot, kik nem tartoznak a postamester családjához; eddig csak a családbelieknek volt megengedve.

(A francia) közoktatási ügyér közelébb rendeletet bocsátott ki, melynek értelmébe a nyilvános felsőbb tanintézet növendékei felmentetnek a hitoktatásbani részvételtől, míg ez oktatás ama tanintézetek szellemének megfelelő módon rendeztetik be.

(A hernyók és rovarok) irtása ügyében a földművelésminiszterium újból és részletes utmutás kíséretében rendeletet adott ki a hatóságokhoz, hogy az illetők ugy a saját érdekükben, mint a közjóért lehetőleg kövessék az ajánlott eljárást. Az utasítás szerint minden bérlő vagy birtokos márczius hó végéig a kertjében, szőlőjében s máshol levő gyümölcs és diszfákról szedesse le az ősről maradt hernyófészkeket és tojásgyűrűket s ezeket égessel; hasonlóképp kell eljárni később is a tavasz és nyár folyamában. A községi előljáró tartozik örködni a fölött, hogy a lokósok a hernyóirtást pontosan teljesítsék s ha ezt elmulasztják, az előljáró a mulasztó terhére végzeteti a munkát; a mulasztó a költség megtérítésén felül bírságra is ítélhető. A község előljáró a rendelet pontos végrehajtásáért felelős, a mulasztás esetében szintén bírságra ítéltetik.

(Az ephezusi Diana templom.) Az ephezusi Diana templomot mely a világ hét csodáinak egyike volt, már majdnem teljesen kiásták romjaiból. Mint Smyrnából írják a „Times“-nek, sok márvány oszlopot leltek, melyek nem kevesebb mint hat láb átmérőjűek. Ezen kolossalis daraboknak Angliába szállítására a tengerészeti miniszteriumot kellett igénybe venni, mely „Caledonia“ nevű nagy hajóját bocsátotta rendelkezésre. A legnagyobb oszlopdarab mintegy 11 tonnát nyom, s törődéke ama 36 oszlopok egyikének, melyekről Plinius is említést tesz. Ezen oszlopra Herkules van kifaragva, a mint egy nő alakkal küzd. —

(Asszonyvásár.) Pürkerecen történt — nem ezelőtt századokkal hanem csak a napokban, hogy a férj feleségét 10 krért eladta egy csángónak. A vásár így történt: két csángó pálinkázott s terécselt sok mindentől, többek közt az egyik csángó feleségéről. A tárgy különösen az az egyiknek — ki éppen özvegy volt, és szerette volna birni az asszonyt — nagyon tetszett. A férj pedig éppen ellenkezőleg óhajtott volna feleségétől menekülni. Az alkalom kedvező volt, a pálinka segítette mindkettő szándokát előbbre vinni. Alkura léptek, s 10, az az tíz o. é. krajczárban megállapították az asszony árát.

A vevő másnap azonnal ment a falusi jegyzőhöz vásárgyért — állítván, hogy ő egy barmot vett. Itt felsült a dologgal, mert a jegyző addig vallatta a barom minőségét, míg végre kiderítette, hogy a vásár tárgya egy asszony.

Nem nyugodott, a vásárnak érvényt akart szerezni s ment a paphoz, hogy azon asszonyt kit ő 10 krral megvásárolt válassza el férjétől és törvényesen kösse össze vele. Innen is elutasítván ment az asszonyért, és pedig kötéllal, hogy a megvásárolt barmot vigye házához. Az adó fél azonban igen komoly tréfának találván az esetet, nem akart ilyképen lemondani feleségéről. A vevő többször tett kísérletet — mindig kötéllal, — hogy az asszonyt elvigiye, de mindannyiszor visszautasított.

Most perrel fenyegeték egymást, de a vásárló nem engedett. Végre az asszonyról lemondott és követelése csak annyi volt, hogy az adó, a vételért kétszeresen fizesse vissza. Hogy ezután mi történt velök nem tudjuk; annyit azonban hallottunk, hogy az ügy a büntetőtörvény-szék előtt áll.

Népnevelés jöjjön el a te országod!!!!

A közönség köréből.

A brassói italmérségi jog bérlői- és kezelőinek privilégiumai és eljárásainak modoráról.

Valóban hallatlan és csak is a privilégiumokkal bíró s azok megtartása után epekedő — s magukat ennek védzár-

nyai alatt boldognak érző városok egyikében történhetett meg oly aljas tett, melynek elkövetése által egy helybeli tisztelt és becsült kereskedői czég tulajdonosainak becsülete s jó híre — vakmerő szemtelenséggel és jogtalan önkénnyel — hazug tényaladékok ürügye alatt megtámadtatott; — őket hirbe hozva, s bemutatva az egész város előtt mint csempészeket! — De térjünk a tárgyra.

Mindenekelőtt szükségesnek látjuk — felvilágosításul azoknak kiknek arról tudomásuk nem volt — megmagyarázni, miszerint rég időktől fogva szokásban volt és van, (mivel tudunktal erről a bérlők által is eddig semmi más intézkedés nem történt), hogy ha a kereskedők valami bor, rum, vagy akármi más szeszes italt kaptak, azt soha senkinek előlegesen nem jelentették; levén az kötelessége a város végén tartozkodó felvigyázó dolga arra ügyelni s azt ellenőrizni; ki kötelességének eleget is tett oly formán, hogy minden portékát beszállító fuvarostól ott a szállító leveleket átvette, megvizsgálta a jószág tartalmát megnevező jegyzeteket, s az esetleg abban talált ilyes behozatali megrovás alá eső czikkeket, illetőleg számozott darabok minőségét, nagyságát, a tulajdonos nevével jegyzésbe tette, s később az illető tulajdonosnál kérdést tevén a minőség és mennyiségről — a megrovási járulékot felvette. Nem állítjuk hogy így visszaélés nem történhetett, mint megtörténhetik személyesen szállított és megvámolt eseteknél is, — de ha elnézésből beérkezett, s utólagosan bejelentett italtól tudomást szerzett is a város előljárósága: a házi kezelés alatt soha még eszébe sem jutott volna a felvigyázónak vagy előljáróságnak a saját eshető hanyagságuk vagy ügyetlenségük miatt a kereskedőt csempészettel vádolni. — És most a tény.

Folyó hó 8-án a helybeli Lázár és Verzár kereskedői czég 1 hordó tisztított szeszt (Raffinade) vőlt kapandó; de a fuvaros lerakodása után azt a városi italmérségi jog bérlői illetőleg kezelői Zell és Arzt urak — mint becsempészett s elkozzandó — a törvényes megrovás alá eső folyadékot saját embereik által erőszakosan hatalmukba kerítették s saját helyiségükbe szállították, a városi rendőrségi hivatalnál később tett jelentésnél okul azt adván, hogy a város leniánál átnézett szállító levélben nem volt a hordó tartalma megnevezve sem előlegesen bejelentve.

Előre bocsátva még azt is, hogy ugyan ezen bérlők alatt is már egy ízben a nevezett kereskedő ház kapott egy hordó külföldi bort, melyért a régi szokás szerint minden előleges bejelentés nélkül — csak is a kapunál való fuvarfelvél általi ellenőrzés mellett — a megrovási járulékot megfizette; láthatták volna tehát ebből is a kezelők, hogy itt csempészetről szó nem lehet, csupán mivel a jelentés nem történt, — akkor is épen így kezelték s bejelentés nélkül átvették, most is épen azon uton és nem áll utakon jött be; — tehát szándék sem lehetett a csempészetre, a mi különben is a kezelők, nagy következtelenségére matat, hogy a mi ma így történ van, holnap az — minden rendszabály nélkül áthágásnak s bűnnek tekintődjék, csupán mivel az ők szeszélye s önkénye ugy kívánja.

Azt is elég szemtelenség állítani, hogy a szállító levélben nem volt a hordó tartalma megnevezve; de ezt mi alávaló hazugságnak vagyunk kénytelenek nyilvánítani, mivel személyesen volt alkalmunk meggyőződni arról, hogy a szállító levélben igen is be volt írva hogy 1 Fass Raff. már pedig ez nem közönséges szesz, hanem tisztított; műszóval így neveztetik. Arról különben más nem tehet, ha a kezelő Zell és Arzt urak felvigyázói nem irástudó emberek, kik azt nem értik, hiszen ők a sokat emlegetett civilizáció és kultura emberi, s felvigyázói — bejelentésükben előforduló nevek szerint e választott néphez tartoznak; megfoghatatlan tehát hogy e szép üzlet ághoz nem kapnak egyéneket, a kik saját szép és dicsőségteljes eljárásaik s elveik rokonszenvezése mellett, az irástudás mesteriségét is értenék. — De ha már csakugyan a felvigyázók nem tudták kibetízni a szállító levél tartalmát, — állításuk szerint a felvigyázó — kinek a hordó feltűnt, felkiszervén a szekeret, az illető kereskedő ház üzleti helyiségébe ment személyesen, után kérdezve, hogy a kérdéses fuvaros nem egy hordó kávét hozandó-e oda, mire a ház egyik főnöke a fuvar levél előmutatása után kinyilatkoztatta, hogy nem egy hordó kávét, hanem egy hordó Raff. szeszt kapandó; a miből ismét világos, hogy a nevezett urak, miut teljes önbecszeretű igaz uton járó emberek nem titkolóztak, s nem csempészeti ügyet vezettek. Felelmitjük még azt is, hogy maga a szállító is ki a szállító levélben a Raff. szót beírta: — a bérlő felek egyik tagja, ez pedig bizonyosan nem fog egy kereskedő házzal egyetérteni, s nem nyújt segéd kezét a csempészetre saját kárára.

Mindezekből látható, hogy ez eljárása a bérlők kezelőinek Zell és Arzt uraknak nem jogosult. Hogy még is mi indíthatta az illetőket e feltűnő eljárásra az még talány előttünk; annyi bizonyos, hogy ez által elérni képzelték azt, hogy a nevezett czég tulajdonosait sikerülend a városan mint csempészeket elhírelni, s így hitelüket megrontva, becsületeket aláásó rágalmakkal beszennyezni;

a miben azonban nagyon esalódnak az illetők, sokkal tisztább levén azon czég neve, s becsültebbek tulajdonosai, hogy sem oly egyének által költött alávaló gyanúsítás és megtámadás annak árthatna. Mint tudjuk nem is mulaszták el a becsületsértési pör megindítására, valamint kárpótlási igény követelésük keresetére a szükséges törvényes lépéseket megtenni.

Hanem valóban a szemtelenséggel határos vakmerőség kell hozzá ily tényt elkövetni, — még akkor is, ha csakugyan alapos gyanu lett volna a csempészetre. Ön-kényüleg, önhatalmilag, jogtalanul — az előljárásság köze-gének, a rendőrségnek igénybe vétele és felhatalmazása nélkül — bátorkodtak ők a magán tulajdon erőszakos el-vételére! . . .

Ezen baszserü eljárás, nem csak megsértése az állampolgári jognak, s veszélyeztetése a magán tulaj donnak, de egyszersmind megsértése a törvényeknek, va lamint sértés Brassó város előljárássága irányában, ki nek hatáskörében vágta, jogát, hatalmát bitorolni bátorkodtak. De reméljük, hogy az érdekelt hivatali közeg fog talán any nyi erélyvel bírni, hogy e hatalmi bitorlásért az illetőket megfenyíteni — el nem mulasztja. — Vagy talán ez is a privilegiumok valami új neme, egyesek számára, hogy a többi lakókkal, s azok vagyonával kedvük — kényük szerint bánhassanak el?

Ó rendezési reform jöjjön el a te idő, mert sokan vannak a választottakon kívül, kik a jelen szabadalmas bol dogító levegőt, szívesen nélkülözik, a jogegyenlőség és általános egyformaság nemes elveiért, hol nem egyesek ki-váltása s önkénye uralg, hanem az ész, szorgalom és be-csületesség emelik az embert — az előjogok méltó pol-czára. —

Igen szomorú dolog városunkban, a mai előhaladt korszellem és civilizáció korában ilyes tényeknek is tanui lehetni; elég szomorú ugyan, de igaz lévén, azért kötele-ségiünknek is tartjuk figyelmeztetni minden brassói pol-

gárt: óvakodjanak, hogy ezen eseten okulva, nehogy ily calamitásba kerüljenek. Örizzék mindenki — mig-e ha talom tart, — az illető kezelők hatalmas haragját magára vonni, nem lévén itt szó arról igaz vagy nem igaz, jogos, vagy nem jogos-e az ügy, melyet sajátunknak vallunk: hanem hogy mily szemmel nézik azt, vagy éppen mily sze-szélylyel bírnak a kezelők, — vagy talán hogy mily nem-zetiséghez tartozunk. Ugy látszik a tulajdonjog szentsége előttük — talány, vagy éppen fogalommal sem bírnak ar-ról, hogy vannak még oly egyéniségek is, kik tiszta jel-lemmel bírnak, s sokkalta büszkébb önérzetűek, hogy sem nehány fillérnyi nyomoru anyagi haszonért — a csempé-szet aljas mesterségére aláznák magukat. — E fogalom kiderítésére — talán lesz még alkalmunk máskor egy pár sort hozhatni. Anonymus.

Tisztelt Szerkesztő ur!

Nem tudom minek nevezem, de négy szemközt talán még is megtudnám nevezni, az egész váruceza jelen álla-potját tisztasági s ebből következtetve egészségi szempont-ból. Ronda egy fészek biz az. Az egész város többi ré-széből a jeget annak idejében pontosan felválták s elhord-ták; — a várucezában nem! A egész város többi részé-ben öt forint büntetés mellett tilos az étetés, a várucezá-ban directe meg van engedve, — a mint a feketeteucezában felügyelő csendőr magyarázatá. Az egész városban — az egy várucezá kivéve, — van vízvezeték és becsületes „pflaszter!“

A város összes lakossága fizeti az adónak minden néven nevezhető neveit, tehát a várucezábeliek is! Igen! de hát miért hanyagolják egy el azt a szegény váru-cezát? kérdi méltán az olvasó. Megsugjam? Azért, mert az egész hosszú várucezában egy Szenátor ur sem lakik!!

Bár laknék csak egy olyanka is mint az öklöm, tu-dom én, hogy másképp volna dolgunk. Hozzak fel példákat?

Az alsó ujteucezában alig vásárolt egy Szenátor ur há-zat, az uteza azonnal ki lett „pflaszterezve,“ a patak pedig befedve! A Fellegvár alatt — nem tudom annak követ-keztében történt e, de annyi bizonyos, hogy azután történt, hogy ott is egy Szenátor ur épített magának házat — s azóta szép utakat s sötatereket teremtettek.

Mindennap kérjük a gondviselőt, hogy adjon nekünk is egy Szenátort, — bárminőt, csak Szenátor legyen; s meg vagyunk győződve, hogy nekünk is jobb dolgunk lenne. — Nem is busulnánk ha a mesterség nem folyna oly kutya-liter rosszul, vásárolnánk mi az alsó-, középső- és felső-várucezában egy egy házat egy egy Szenátor ur számára, de így — lehetetlen!

Brassó, tavaszaló, 1872.

Többen a várucezából.

Szerkesztő üzenetek.

Kézdi-Vásárhelyre és melléje. Kézdi-Vásárhelyi ren-des levelezőnk azon közlésére, melyben az ottani községi iskola félévi vizsgáit dicsérve írja le, két tendentious tá-madás érkezett hozzánk. Az egyik cikkirő azt állítja, hogy azért volt jó vizsga, mert a feleleteket előre kiosz-tották. Ha az illető ur saját neve alatt nyíltan fogja ezt kijelenteni, föl vesszük; névtelenül könnyű rágalmazni is. A másik cikk ennyit sem állít; csakis írójának a köz-ségi iskolák iránti ellenszenvét tünteti ki. Ha az illetők figyelemmel kísérték lapunk magatartását, előre tudhatták, hogy ily hosszadalmas, személyeskedő és reactionarius cik-keket föl nem vesszünk. Ha nem tudták, ezennel legyen tudtokra.

Hosszafalu. B. L. urnak. Kérjük az egész mukát, mert csak azt látva — szólhatunk a tárgyhoz.

Szerk.

Bécsi tőzsde és pénzek Brassóban márczius 12.

	Pénz.
Osztr. nemzeti adósság ezüstben	71 46
„ „ „ „ papírban	65 10
1860-ki sorsj. kölesön 100 ft.	104 —
Nemzeti bank részvény	845 —
Hitelintézeti „	344 50
London	111 25
Ezüst	109 50
Napoleon'd'or	8 82
cs. k. arany	5 26
Lira	10 35
Magyar földteherm.	80 75
Bánáti	78 25
Erdélyi	77 50
Porosz tallér	1 67 1/2
Ikosár	1 65
Rubel	1 68

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos: Orbán Ferencz.

Legujabbszerü

Teke-asztalok!!

10%-al olcsóbb, mint bárhol!!

A tisztelt érdeklődők figyelmébe ajánlani van sze-rencsém — minden másutt készülték fölött előnyt kivívott teke-asztalaimat, melyeket minden szerkezet szerint, kül- és beltöltdi fából, kívánatra köblattal — s az eddi-gieket jóságra fölül muló **Cautschuk** (gummi) mandanel-lekkel készítek, és a legjobb felszereléssel készen is tartok; — és az erre vonatkozó minden javítás és átalakításokat, — továbbá minden kávéházi berendezéseket, jég-pinczéket vidékre is a legezelszerübben eszközök.

Az anyag és munka zsílárdságáról felelősséget vál-lalok. — 48 1—3

Brassó, szélespatak 52 h. sz. alatt.

Szemerjai Gábor,
asztalos-mester.

Hirdetmény.

A baroczszerü hatod birtokosság erdejére a jelen 1872 évre legelés végett 2000. drb. juh darabjától 20 kr. o. é. fizetés mellett felvétetik — kiknek szándékuk van a legelőt kibérelni, Bibarézfalván alólirt hatod elnökkel ér-tekezhetnek.

Benedek Ferencz.

Hirdetés.

Kétezer darab 3—5 éves eperfa 15—25 krig és 50 lat eredeti japáni-selyem tojás — latja 3 frt. — kapható Sepsí-Szent-Györgyön
47 1—3 Gyárfás Sámuelnél.

FELHÍVÁS!

A „Magyar kölesönös biztosító bank“ alólirt vezérigynöksége értesíti a községi és egyházi előljárákat, hogy ez intézet az eddigi tömeges csoportosulások után, a községi, egyházi valamint az árvák tulajdonát képező épületek tűz elleni biztosítást a következő mérsékelt díjak mellett eszközli:

- Cserepes fedelü épületeknél 100 fl. után 10—12 kron,
- Zsindelyes fedelü épületeknél 100 fl. után 36—50 kron,
- Szalma vagy nád fedelü épületeknél 100 fl. után 80—100. kron.

Több évekre kötött biztosításoknál még 10%-lék eme díjakból levonatik, azt alább szállítja még az évi nyeresemény kiosztása, mely e testületnél a biztosítók jogos tulajdona, a mig más részvényes társulatoknál a részvényesek közt osztatik fel;

és hogy mily nyereseményeket csapolnak le a részvényes társulatok a község kezéből saját zsebeikbe, elég fényes bizonyítéka annak azon körülmény, alig rendelkeznek kezdetben 1 millió felüli összeggel, és nehánv kedvező évek után 4—5 millióval bírnak.

Ilykép a községtől függ ezen inté-zethez esatlakozva azon milliókra menő nyereseményeket, saját magok javára megtar-tani, az által a díj befizetéseket a legalan-tabbí fokra szállítani.

Bővebb felvilágosítást nyerhetni a bank vidéki ügyvivőseinek, vagy Maros-Vásárhelyt Erdélyre nézve a központon.

Holczer Gyula,

a „Magyar kölesönös biztosító bank“ erdélyi vezér-ügyvivője.

42 3—6

Szokatlan nagy választék és jutányosság.

Alólirt ajánlja a t. cz. község figyelmébe dúsan felszerelt fűszer, anyag és csemege kereskedését, különösképpen pedig: kitünő minőségü fekete és veres ikrát, Groyi, Emmenthali, Eidami, Parmesan, Chester, Romader, Quargli, Strachino, Káskával és Fromage de Brie File sajt és turónemeket, angolna, muszka és francia Sardina, Sardella, Lapardon, Stockfish, Anchovis, Bricken neun Augen, tengeri, Duna, göngyölt és vadász Hering, füstölt és marinirozott kecsége, füstölt viza és Pisztrang, Pickling, Thün, tengeri pók, austriga, marinirozott rák és több más hal és csiganemeket, különbözö francia és angol mártásokat, legkitünőbb minőségü francia befött gyümölcsöket, compotokat, francia és honi mustárt, candirozott gyümölcsöket; szelencékben és üvegecskében kapni, Petits Poits, Mixed Pickles és más csemegeket, valódi angol Théa-Bisquits, mindennemü Chokoládékat, Hálvát, Rácháttot, és minden más némü czukorkákat, Bonbonsokat fontszámra vagy izletes sslencékben, csomagokban stb. Valódi és utánzott francia pezsgót, Malaga, Madeira, Pontac, Medve, Burgundi, Xeres, Cherry, Muscatiünel, Liebfrauenmilch, Rudolsheimi, Johannisbergi, Narcobrunni, Bocksbeutel-Stelnwein, Schwarzhofbergi, Vöslau, Risslingi, Odobesti, ürmös, Matarella, Egri, Somlai, Sexardi, Tokayi, Villányi, Szilvási, Rusti, Neszmélyi, Budai, Karloviczi, Cziprusi és más finom borokat, Porter, Steinbrucher, Bock, Märzen és más jeles sereket, olasz és honi szalámit, mortadellát és füstölt nyelveket, sonkát, olasz gesztenyét, török-magyarót, pálmaszilvát, füget, malozsát és más déli gyümölcsöket, kitünő minőségü muszka és és chinai Theát, Arack és valódi jamaika fehér és barna rumokat, továbbá valódi Cognac, Char-treuse, Kapucziner, Benedictiner, Boonekamp, valódi és utánzott francia és más Liqueureket legkitünőbb kávékat és czukort.

45 2—0

Kereskedése a brassói nagypiaczon

„a Török Császárhoz.“

Demeter Eremiás.